

Хто вбив депутата Скотину?

Валентина Басан

Святкова атмосфера, запах мандаринів, ялинка, прикрашена новорічними іграшками і сяюча різнокольоровими вогниками гірлянди, традиційні і улюблені страви на столі, передчуття доброго, мирного і світлого... Але в цей раз депутат Скотина вперше не зустрів Новий рік в колі своєї сім'ї та друзів, він не відкрив шампанське і не запалив бенгальський вогонь, він не загадав своє заповітне бажання. Він помер. А може він був убитий? Але як і ким?

Новорічний детектив

За годину до Нового року.

Ось уже годину Віктор Романович із пам'ятним та рідкісним прізвищем Скотина був мертвий. Його тіло залишалося недоторканим до приїзду поліції з двох причин. По-перше, тридцять першого грудня чергова бригада поліції і швидкої допомоги була, що називається нарозхват, тому що народ почав відзначати свято задовго до його початку. А по-друге, ніхто з присутніх за святковим столом чомусь не кинувся до Віті, щоб допомогти послабити комір сорочки або зробити штучне дихання.

Гості і члени сім'ї з неприхованим жахом на обличчях, до речі, більшість облич не було відзначено печаткою мудрості, спостерігали за раптовою, але досить болючою кончиною пана Скотини. Віктор Романович довго кашляв, потім чомусь почав рвати на собі краватку, заодно відриваючи верхні ґудзики від сорочки, які розліталися по паркету з червоного дерева перламутровим бісером. Його обличчя почервоніло до бурякового кольору, а через кілька секунд пурпуровий колір почав залишати шкірні покриви слуги народу. Він стрімко синів, шия по-бичачому налилася венами, немов під шкірою були вшиті шнури живлення, які включили в розетку потужністю двісті двадцять вольт.

Віктор Романович хотів щось сказати, але повітря, на яке він зовсім недавно запропонував ввести податок у себе на роботі, катастрофічно не вистачало. Саме зараз він би із задоволенням купив повітря, навіть те, де був побудований його завод, який скидав в найближчу річку отрутохімікати, залишки нафтопродуктів і токсичні відходи виробництва, проти будівництва і діяльності якого протестували жителі найближчих сіл, нині покійні.

Депутат різким рухом закинув голову назад, швидше за все, щоб очі, які погрожували вилізти з орбіт, закотилися назад, але ривок був такої сили, що Віктор Романович разом зі стільцем впав спиною на підлогу. Кілька судом спотворили те, що

залишилося від обличчя життєрадісного і ведучого останні кілька років здоровий спосіб життя, чоловіка.

Скотина в останній раз обвів пустим поглядом тих, з ким провів останні хвилини свого життя. Зі своєї законної дружини він перевів погляд на сина від першого шлюбу, намагаючись сказати останнє напутнє слово. Адже він думав, що ще навчить спадкоємця розуму, як розпоряджатися мільйонами і працювати на сумнівне благо народу і безумовне, власне. Він подивився на старшу сестру, потім на її цивільного чоловіка. Його друзі-сусіди по елітному району, він, вона і дочка, молодша за його сина. Його помічник. І остання запрошена: його особиста гуру, тренер з йоги і екстрасенс, що розкладає карти таро.

Він важко захрипів і затих, а його божевільні очі так і залишилися відкритими, немов він хотів сам дізнатися, хто ж його вбив і подивитися вбивці в очі.

За кілька годин до Нового року.

Найдорожча дружина депутата Віктора Романовича, Валерія Скотина, в дівочтві Полтавська, протяжно і глибоко зітхнула, глянувши на зап'ястя, де зручно розташувався годинник новітньої моделі, який міг замінити не тільки телефон, але і з часом, саму господиню. Тонкий і легкий, комфортний і приємний, він безжально йшов уперед, і в недалекому майбутньому можливо навіть зміг би управляти більш відсталими особинами в цивілізованому світі.

Вітя спізнювався. Не те, щоб він завжди приходив вчасно, але сьогодні, сьогодні ж передноворічна зустріч з друзями і що дивно, сусідами по елітному дачному селищу. Валерія вже попередила гостей, що святкування переноситься на кілька годин, так як Вітенька абсолютно вибивається з сил, працюючи на благо країни. Сусіди-друзі погоджувалися в трубку гаджета останньої моделі, до якої Стів Джобс вже не мав ніякого відношення, хіба що до логотипу укушеного яблучка, і як здавалося Валерії, розуміюче кивали. Дзвінок був без відеозв'язку, але у приймаючої сторони трохи відлягло від серця. Гості приїдуть до неї в гості не о 18:00, як домовлялися раніше, а о 21:00, виїхавши з двору своєї ділянки на німецькому красунчику бізнес класу і подолавши дистанцію в п'ятсот метрів, вкотять у двір сімейства Скотина.

Лера протяжно застогнала від безсилля і безвиході. Вже 19:30, а Вітя не виходить на зв'язок. Хоч би смс написав, сволота. Вона перестала називати чоловіка на прізвище тоді, коли отримала законне право сама гордо носити його. Своє дівоче і милозвучне прізвище Полтавська, Лера залишила без жалю на бланку з РАГСу, де вказала, що бере прізвище законного чоловіка Віктора Романовича Скотини.

Крім прізвища Валерія отримала в своє розпорядження трирівневий особняк, де на двох нижніх рівнях, під землею, було побудоване маленьке місто з банним комплексом, басейном, спортзалом, кінотеатром і дискотекою, яка надалі була переобладнана в звукозаписну студію. Верхній рівень був витриманий в класичному англійському стилі, з досить скромним фасадом, вітальні без недоладного золота, кілька спалень для господарів, гостей і прислуги. Так само в своє розпорядження Валерія отримала авто з водієм, які змінювалися час від часу по зносу, і як говорив Вітенька з усмішкою, щоб не

звикала ні до одного, ні до іншого. Кілька квартир, хаотично розкиданих по карті Старої Європи, апартаменти в Маямі, і так по дрібниці, кредитні карти і рахунок в банку.

Старша сестра Віті, яку Лера зненавиділа з першої секунди, коли ще була Полтавською, вже приїхала святкувати Новий рік до брата зі своїм непристойно молодим чоловіком і спустилася паритися в лазню, щоб зустріти Новий рік чистою.

Валентина Романівна Скотина жодного разу не була заміжня офіційно, але цивільних чоловіків змінювала, як рукавички. Вона була не молода і не красива, а її вусам позаздрив би будь-який запорізький козак. Не дивлячись на розкіш і багатство, яке щедро лилося на сестричку з рогу достатку молодшого п'ятдесятип'ятирічного брата, Валя Скотина була потворно повною і недоглянутою жінкою, що виглядає кричуще вульгарно і розпусно для своїх років. Дітей у Валі теж не було. Сестра відмовляла брата одружитися вдруге і навіть влаштовувала двогодинні голодування на знак протесту. Але Вітя був невблаганний. І після пишного весілля, яка відзначалася з розмахом в самому елітному ресторані Києва, а через добу вже в найближчому колі на сто чоловік в Лас-Вегасі, Валя і Лера обмінялися поцілунком жаби і гадюки.

Побачивши з вікна, що автомобіль Віті заїжджає у двір, Лера скривилася від думки про зустріч Нового року в сімейному колі і залпом допивши віскі, піднялася, щоб покликати Валю і одного з тих, чиї імена вона ніколи не запам'ятовувала.

Зазвичай в лазні було шумно від криків і вереску Валентини, яка відчайдушно намагалася фліртувати голосом молоденької дівчинки, ляпасів віників об телеса та іншої банної суєти. Лера здивувалася і безшумно прокралася в хол, який служив одночасно передбанником і вітальнею. Ледь помітні голоси були чутні з лазні.

— Валічка, люба, ну ми ж домовлялися, ну дівчинка моя.

— Милий, я не можу, він мій брат, він любить мене. Ні, все я передумала, Я не буду нічого робити. Зрозуміло?

— Мила, він мені погрожував, пам'ятаєш, він погрожував викинути мене на вулицю, відправити знову туди, звідки за його словами, я виліз. А я-людина, розумієш, я люблю тебе. Вітька хоче зруйнувати наше щастя і нашу любов. Пам'ятаєш, як його бандюки побили мене?

— Звичайно, це ж я подзвонила йому і сказала, що ти мене побив і погрожуєш вбити.

— Так ... Так ... любов моя, ти – права! Я ж уже попросив вибачення за це. Просто тоді в той момент, ти застала нас, мене з цією мерзенною дівкою, яка мене напоїла і спокусила. Ти не дала мені нічого сказати, а відразу схопила стілець і кинула в нас. У неї був струс мозку, а я просто боявся за своє життя.

— Досить, чуєш? Я пам'ятаю, звичайно, я пам'ятаю, тебе з цією. Хвойда з фігурою, наче в оселедця. Ненавиджу. Вітя тебе тоді ледве пробачив, а я досі не можу.

— Валічка, дівчинка моя, перестань, ну не дуй губки. Я тебе одну кохаю, як згадаю про ту худосочную погань, мене самого вивертає. Все життя буду каятися. Просто я люблю тебе. Ти вийдеш за мене заміж?

— Вітя не дозволить. Він пригрозив, що якщо я за тебе вийду і пропишу у себе, він мене спадщини і власності позбавить, рахунки заблокує.

— Кішечка моя, а ми йому не скажемо. Ми просто зробимо так, щоб він нам не заважав. Так, мила?

Судячи зі звуків шарудіння і метушні у Валентини і її амбітного нареченого настала фаза закріплення усного договору. Затиснувши рот рукою, Лера безшумно вискочила з банного комплексу, побоявшись, що віскі, яке рветься назовні від тошноти почутого, видасть її.

Андрій, син від першого шлюбу, побачив мачуху, що стрімко піднімалася з нижнього рівня в центральний хол будинку і перегородив їй дорогу.

— Гей, красуня, ти куди поспішаєш?

Він притиснув її до стіни, навалившись всім тілом. Лера ойкнула, скляний новорічний ліхтарик розбився і подряпав їй руку. Андрій взяв її за руку, злизав кров з подряпаного місця, а потім схопив обома руками обличчя Валерії і грубо поцілував її.

— Ти - ненормальний? Що ти твориш?

Лера з силою відштовхнула Андрія і скривилася, дивлячись на свою руку.

— Ти - дурень? Він зараз увійде сюди, його машина в'їхала у двір, він же дізнається про нас.

— Мені все одно, чуєш? Ми любимо один одного і мені плювати на цього старого ідіота, чуєш? Мені плювати на нього. Я вб'ю його сьогодні, клянусь. Я хочу бути з тобою, я не хочу тебе ні з ким ділити, Лера.

— Тихіше, який же ти у мене дурник, я і так твоя. Ти ж знаєш, що ми з Вітею давно не спимо один з одним. Андрійко, будь ласка, не треба. Ми поговоримо пізніше.

Вхідні дубові двері, які замикалися прислугою тільки на ніч, відчинилися і Віктор Романович Скотина увійшов до свого будинку. Коли на порозі з'явився господар, здавалося, що все навколо вишикувалося по струнці струнко. Вогники на величезній новорічній ялинці навіть стали горіти яскравіше і веселіше. У його присутності Валерія завжди ніяковіла, немов боялася розгнівати батька, якого у неї ніколи не було. Андрій, не дивлячись на свій двометровий зріст, трохи зсутулився і присів. Керуючий будинком мовчки забрав пальто у Віктора Романовича, передав папери, вислухав кілька розпоряджень, сказаних так тихо, що сам керуючий майже торкнувся вухом губ господаря і зник так само безшумно.

— Вітенька, я перенесла гостей на дев'яту вечора. Валюша вже тут. Я розпоряджуся стіл накривати до Нового року, шампанське вже охолело.

Віктор Романович схвально кивнув і звернувся до сина.

— Андрій, піднімися в мій кабінет.

Первісток, спадкоємець, старший і єдиний син, не просто син, а єдина дитина депутата, Андрій Вікторович Скотина народився в розпал лихих дев'яностих із золотою ложкою в роті в прямому сенсі цього слова. Гордий батько не шкодував на дитину ні грошей, ні можливостей, починаючи від золотих брязкалец і закінчуючи золотим гелентвагеном на радіокеруванні, точною копією татового, тільки поки ще не

забрудненого кров'ю і трупами.

Андрій ріс не по днях, а по годинах, взявши зовнішність і зріст матері, супермоделі з обличчям ангела і фігурою богині. Мати, не витримавши випробування мільйонами, померла в героїновій ломці, залишивши маленького Андрійка на піклування няньок, покоївок, охоронців та інших абсолютно чужих для дитини дорослих людей. Хлопчик тихо ненавидів їх усіх і вони всі відповідали йому незavidною взаємністю. Він ріс розпеченим, зіпсованим, некерованим, неосудним, неконтрольованим хлопцем, підхід і ключ до якого мав тільки його тато.

Його батько з кожним роком ставав все більш впливовим і багатим, кола його знайомств ставали більш елітними, а його охорона ставала більш професійною і більш озброєною. І при всій могутності батько не міг виділити і однієї години на тиждень, щоб пограти, поговорити або просто прогулятися на території, що охороняється, зі своїм єдиним сином.

І зараз стоячи в кабінеті батька, Андрій відчував до цього чужого, літнього дядька лише страх і ненависть, немов дикий звір в клітці, що не кусає свого шкуродера зі страху бути побитим залізною палицею. А Віктор Романович дивився на свою єдину дитину, і з подивом для себе, розумів, що відчуває щось дивне, тепле, навіть хвилююче, у нормальних людей це називається любов'ю, але любові депутат ще ніколи і ні до кого не відчував.

Він подивився на свого двометрового сина і зітхнув. Яким же красивим у нього вийшов син. Весь в матір, на нього не схожий ні краплі, але син його, точно його, Віктор Романович навіть тест ДНК зробив. Андрій був згубно красивим, як диявол, і відповідав цьому прізвиську. У свої двадцять з невеликим він перепробував все, навіть вбивство десятирічної дівчинки, від якого його відмазав Віктор з великими навіть при його зв'язках, труднощами.

— Андрію, у тебе неприємності.

— Тату, ти хотів сказати у нас? Ти ж знаєш, що чистіше, ніж ти і твоя команда, не очистить мене ніхто.

Син розвалився на батьківському дивані, попиваючи віскі з гранованої кришталевої склянки, яка сяяла у світлі настільної лампи, немов новорічна іграшка. Віктор відклав папери, які передав йому керуючий і зняв окуляри в золотій оправі.

— Синку, справи погані, мені сьогодні вранці прислали відео, де ти збиваєш цю нещасну дівчинку і прокочуєш по її вже мертвому тілу туди-сюди колесами кілька разів. Послухай мене, я заплатив слідчим, я купив усіх, хто вів твою справу, все закрито і чисто. Батьки залякані і будуть мовчати, бо боятимуться за життя другої дитини. Зараз йде виборна гонка, мене хочуть висувати від моєї партії, і конкуренти злили мені це відео. Умови прості. В кінці гонки я віддаю всі голоси конкуренту. У нього господарі сильніші за моїх, можливо буде різня, і тебе треба вивозити в Азію, і щоб ти там не рипався.

Останні слова вдарили Андрія, немов хлист. Та хто він такий, чорт його забирай, старий дід, який вказує йому що, як і коли. Називає синочком, серйозно? Та й ідіотку

цю малолітню він збив випадково, тільки вколовся, а вона під колесами опинилася, в самий розпал кайфу. Він струшував її з коліс, бо думав, що це бруд і сміявся, сміявся, сміявся. Вирішено, з татком треба кінчати, він і дура-мачуха – єдині спадкоємці, і звинуватить він, звичайно ж, цю тупу і жадібну вівцю, яка всього лише на рік його старше.

В кабінет постукали. Андрій, зробивши обличчя покаянного грішника, піднявся з дивана, кивнув батькові і відкрив двері. Єдиний, хто міг приходити в будинок Віктора Романовича і стукати в двері його кабінету, був його особистий помічник, права рука і всевидюче око. Андрій кивнув батьківському халдею, як він часто його називав позаочі, перебуваючи в ліжку з Лерой, чим смішив її до кольок в животі. Халдей був ще трошки вище Андрія, але набагато ширше в плечах, зі шрамом на все обличчя. Класичний пірат, який лякав Андрія в дитинстві, чорною шкіряною курткою і чомусь запахом крові і смерті.

Помічник практично не розмовляв з Лерою, Андрієм і з персоналом в будинку. Він спілкувався по необхідності короткими фразами, які більше нагадували команди для дресированих звірів. Ніхто не знав, як його звуть по-справжньому, тому що з ним особисто не знайомилися, а у Віктора питати про роботу і справи було суворо заборонено. Валерія уникала помічника і навіть закривала свою спальню на замок зсередини, коли бачила, що чорний автомобіль правої руки чоловіка в'їжджає на територію.

— Вітя, будь ласка, ти ж знаєш, як я люблю тебе, ти – моє життя. Я не переживу розставання.

— Кіт, зрозумій, у мене вибори, якщо про нас дізнаються, мені кінець, моєму політичному життю кінець, моєму фальшивому сімейному життю кінець. Мене зжеруть, розтопчуть в бруді і в лайні. Наш народ пробачає все: підвищення цін, розкрадання державного майна, нелегітимні вибори, корупцію на всіх рівнях влади, продажних чиновників, що розкрадають бюджет вчителів і лікарів, хабарництво, злидні, низький рівень життя, але тебе вони мені не пробачать ніколи. Розумієш? У цьому звіринці немає толерантності, країна дикунів. Вибач, це буде наш останній Новий рік. Чекаю тебе внизу, прощавай.

Віктор Романович встав з-за величезного столу, і сором'язливо ховаючи очі, вийшов з власного кабінету, залишивши свого найвірнішого друга, найвідданішого соратника і дорогого коханця зі сльозами на очах і до хрускоту стиснутими кулаками від болю і злості.

Валерія клопотала в красивій сукні з глибоким декольте навколо святкового столу з мармуру на різьблених ніжках, діловито роздаючи накази метушливій прислузі. Вона виглядала доглянуто, зріло і багато, як виглядає жінка, яка живе з чоловіком старше себе на тридцять років. Її обличчя втратило свої тонкі риси і колишню свіжість, завдяки нещадним омолоджуючим процедурам і уколам краси. Овал обличчя і підборіддя обпливли через інертний і малорухливий спосіб життя, а також, через надмірне харчування і випивку, погрожуючи через пару років опинитися десь в районі пишних

грудей все ще красуні.

Особиста асистентка Віктора, ворожка на картах таро, маг, гуру енергій і духовних практик, Ельвіра Голдберг вже сиділа за столом і весело щебетала з Лерой про новорічні подарунки. Побачивши боса, маг раболіпно вклонилася, зробивши невизначений жест руками, щось середнє між старовірським обрядом і церквою співаючих чорних незайманих з Лас-Вегаса.

— Всесвіт вітає вас, Віктор ібн Роман, сьогодні енергетичні ворота відкриті для звершення нових справ і початку нового життя. Бо нове не може народитися там, де спочиває старе, старе має померти. Рівно о 23:23 я зроблю вам розклад на картах про наступаючий Новий рік, і я занурю вас в потік, щоб вібрувати на низьких і високих вібраціях.

Від слів про зміни і смерть чогось старого Віктор сіпнувся, його ніби вдарило струмом, звідки вона знає, що він тільки що розлучився з коханцем. І як би депутат зараз не посміхався, на душі у нього непідйомним якорем лежала смута.

Лера відкрила рот, слухаючи гуру і киваючи кожному слову, про потоки і вібрації вона трохи не зрозуміла, тому після промови, попросила Ельвірочку переслати їй це в голосовому повідомленні для прослуховування на ніч. Еля посміхнулася і кивнула, дурні та дурепа — це її робота, яку вона знала і шалено любила.

Еля Голдберг була не стільки красивою, скільки розумною, і в цьому була її найбільша сила. Щоб закохати в себе Елі досить було лише відкрити рот. Отримавши вищу технічну освіту в одному з кращих київських університетів, Еля зрозуміла, що весь цей час вища математика, сопромат і точні, практично хірургічні розрахунки співали у неї в голові. Вони спілкувалися, складали історії, сміялися і плакали в унікальному мозку Елі, вони писали книги і статті, були опонентами і соратниками.

У день отримання червоного диплома, Еля подала документи в університет за спеціальністю — психологія. А потім вона створила нескінченні марафони бажань, вібрації, самонавіювання, енергії, тонкі плани, опрацювання тригерів і роботу з дитячими комплексами. Ельвіра була пастухом серед своєї багатомільйонної пастви. Вівці слухняно несли гроші, а Ельвіра розумно їх витрачала. Вона спонсорувала притулок для дітей і бездомних тварин, і поклавши руку на серце, ні словом не обмовилася про це в своїх соціальних мережах. Потім Елі стало цікаво і вона досконально вивчила карти таро і все, що з ними пов'язано, її математичний склад розуму і дві вищі освіти привели її в приймальню самого Віктора Романовича Скотини, кого вона присягнулася вбити в тринадцять років.

Її тато Ізя Голдберг володів в славному місті Кременчук, той, що поруч зі славним містом Полтава, мережею заправок, невеликим готельним комплексом на Дніпрі і великим рибним господарством. Саме через нього і трапилася біда, коли Ізю, що справно платив відсоток за "дах", відстібав щомісячний платіж і ментам, і бандитам, позвірячому замучив і вбив Віктор Романович Скотина, який очолював найголовніше організоване злочинне угруповання. Еля дивом вижила, сховавшись від майбутнього депутата. І сьогодні вона розкладе йому карти на вірну смерть, попередньо

насолодившись тим, як буде мучити спочатку кожним своїм словом.

Прислуга повідомила, що прибули гості, сусіди по елітному селищу. Віктор і Валерія Скотина поспішили до дверей зустріти їх.

Сидячи в авто Ольга Калуцька нервово стукала пальцями по приладовій панелі, поки Дмитро Калуцький викручував кермо, виїжджаючи на засніжену, але вже почищену селищну дорогу. Вона раз у раз оберталася на дочку, яка сиділа на задньому сидінні в навушниках і комусь протяжно підспівувала, як вміла.

— Він - вбивця, Діма! Я виявила це відео в телефоні у Дашки, ти ж знаєш, що я час від часу перевіряю її телефон. Я не знаю, де вона взяла це відео, але автомобіль Андрія збиває десятирічну дівчинку і не просто збиває, а тисне туди-сюди, немов маніяк. Я бачила його машину тисячі разів, а півроку тому вона зникла, я ще гадала, яку нову тачку подарують цьому придурку. У новинах тільки й сурмили про звіра, який не залишив від нещасного малятка живого місця, але не назвали ні імен, ні прізвищ. Тільки розтروщений трупик на асфальті. А сьогодні я побачила у неї в галереї його машину і це моторошне відео. Діма!

Ольга істерично зашипіла, але чоловік боляче схопив її за зап'ястя.

— Замовкни, дура. Мені потрібен тендер, ясно тобі! — І вже з посмішкою додав голосно, повернувшись до дочки, — дівчатка, ми приїхали святкувати, з наступаючим Новим роком! Виходимо!

За п'ять хвилин до кінця.

Віктор Романович Скотина підняв чарку, до країв наповнену хріновухою, його улюбленим напоєм, який він дозволяв собі тільки по великих святах.

Його кардіолог радив йому перейти на легкі натуральні вина в невеликій кількості, а про сорокаградусні напої забути назавжди, аж надто сильно вони б'ють по серцю і по організму в цілому. Доктор також заборонив жирне і солодке, посадивши Скотину на овочі, зелень і відварну птицю. Віктор дійсно став виглядати краще, але найважливіше, він став себе краще почувати. Про каву він дійсно забув назавжди замінивши його китайським крупнолистовим зеленим чаєм і матчею, а потім зовсім збожеволівши, зайнявся йогою двічі на тиждень, строго за розкладом. Йому необхідно бути здоровим, сильним, молодим, вічним.

Все, чого він хоче - це влада, а для того щоб панувати, треба мати сили душити своїх ворогів не тільки чужими, а й власними руками. Після Нового року починається виборча кампанія, його кампанія, тому що у нього немає конкурентів, його господарі найсильніші, найбагатші, найвпливовіші і вони вже вирішили, що він, Вітя, буде тим, ким завжди мріяв стати.

Андрія він відішле знову вчитися або просто витратити гроші, куди-небудь подалі, в Дубай, наприклад. Нехай там сидить, серед своїх побратимів по розуму, йому там веселіше буде. А порозумнішає років через десять, йому якраз тепле місце буде підготовлено, пристойна дівчина з поважної сім'ї і кар'єра в політиці.

Лерку він вижене через пару днів, спати з його сином у нього під носом, це сміливо. Нерозумно, але сміливо. Добре, що дітей спільних немає. І заповіт на неї не

оформлено, все що у неї залишиться це сумочки та туфлі, яких у неї незліченна кількість. Нехай продає помаленьку, вівця тупа.

На старшу сестру і її чергового хахалю, яких Віктор завжди ненавидів однаково, він дивитися не міг. Йому було шкода Валю, в дитинстві, вона була йому, як мати. Коли їх здали в притулок після смерті батьків, які напилися до білої гарячки і закололи один одного кухонними ножами, Валя опікала і виховувала його, як свою дитину. Може тому своїх дітей у неї не було. Навіть коли він став рекетиром, а потім очолив перше угруповання, Валя по-материнськи вичитувала його, відмовляла і молилася про його здоров'я ночами.

Помічник сидів за столом біліше крейди, і пив, причому без тостів. Така поведінка зовсім не дивувало присутніх, навпаки, його мовчання і рясні вливання були сигналом, що ця людина теж іноді розслабляється, наприклад, перед Новим роком. Вітя відчув каяття, але рівно на секунду, застарий став його сердечний друг, хоча і молодше років на десять мінімум. Та й не можна зараз в такому забруднитися, його через лупу будуть переглядати, мало не рентгеном світити все життя, коли кампанія почнеться. Не можна.

Ось сусід-бізнесмен буде корисний, з ним після курантів можна і тендер обговорити і відкати.

Головне, що Еля завжди з ним, мудра, точна, швидка, як кидок кобри. Він ціпенів з нею, але виду не подавав. Все, що вона говорить, все збувається. Будь-які розрахунки на картах робить, все виходить, як її розклад скаже. Яке питання не постав, все бачить, все знає. Не красуня, не модель, не об'єкт пристрасі, а як заговорить, так йти хочеться за нею, і слухати, і гроші віддавати, аби слухати і слухати її потоки енергії і вібрації голосу, немов Всесвіт з ним говорить її голосом і ворота нескінченності перед ним відкриває.

У його тарілці лежала порція прозоро-золотистого, тремтячого з морозу холодцю, ложка олів'є з докторською ковбаскою і червоною ікрою, шматочки свіжого і свіжокопченого сала, хрусткий огірочок і кілька пір'їн зеленого, тепличного лука, вирощеного без нітратів у власній теплиці. Віктор Романович Скотина кашлянув і почав тост подяки року, що минав.

— Дорога сім'я, колеги, друзі! Цей рік став для нас для всіх черговим випробуванням на міцність духу, здатність триматися разом, долати перешкоди і згуртується перед лицем труднощів. Так, рік був не простим, але в той же час, багатим на події і нові знайомства, які переросли в міцну дружбу. Давайте подякуємо цьому року за те, що ми зустрічаємо зараз новий, світліший і щасливіший рік всі разом, живі і здорові! Ура! Прощай, Старий рік!

Присутні за столом пожвавилися, голосно і не дружно попрощалися зі старим роком, випили і відразу оновили по другій. Закушували мовчки і з задоволенням, насолоджуючись поки ще відносно тверезими рецепторами смаків і запахів.

Другу чарку Вітя підняв і вимовив класичне: "Друга за друга!" Рясно і зі смаком закусивши, він налив третю чарку, але за жінок йому випити не вдалося, та й не любив

він їх особливо останнім часом, перед третьою чаркою Віктор Романович Скотина помер.

Він важко захрипів і затих, а його божевільні очі так і залишилися відкритими, немов він хотів сам дізнатися, хто ж його вбив і подивитися вбивці в очі.

Свідки завмерли, скам'яніли, не вимовивши ні слова. У тарілці у Валерії була ложка олів'є, у сестри і її зятя тремтів холодець, Андрій пережовував сало після віскі, яке тануло в роті немов, масло, помічник вирішив пити хріновуху, як і любов всього його життя, а гості, всього потроху, прийняли те, що прийняв господар будинку в останні секунди його життя. Тільки Еля загадково посміхалася, викликаючи свого дядька та особистого адвоката Альберта Голдберга.

Через кілька годин після смерті депутата.

Вперше в житті ніхто з присутніх не слухав привітання президента, а після його пронизливої промови, бій курантів. Ніхто не відкривав шампанське і не запалював бенгальські вогні, допиваючи з келихів разом з шампанським попіл від загаданих, а потім за традицією спалених бажань. Ніхто не обговорював новорічну передачу, яка увірвалася веселощами відразу після бою курантів разом з найдорожчою проплаченою рекламою на державному каналі країни. Це все був фон. А на тлі всього вищезгаданого були дзвінки в поліцію, швидку допомогу, адвокатам, юристам, хтось навіть потурбував сімейного нотаріуса, який подумав, що це веселий новорічний розіграш.

Лера енергійно метушилася, роздаючи накази прислузі залишити ворота відкритими, зустрічати служби порятунку і провести в будинок. Андрій сидів на дивані зі склянкою віскі і з кимось розмовляв на підвищених тонах, закликаючи до совісті і погрожуючи нацькувати татового помічника. Сестра Валя з цивільним чоловіком, чомусь кинулися прибирати зі столу, але Валерія, рикнувши на родичку, веліла нічого не чіпати до приїзду поліції. Сусіди Ольга і Дмитро попросили місцевого охоронця провести Дашу додому на сусідню ділянку, а самі залишилися чекати поліцію, вони попередили господиню будинку і інших свідків, що якщо поліція захоче поговорити з дочкою, нехай робить це у них вдома, тому що дитина вже досить травмована і потребує консультації дитячого психолога. І тільки помічник поставивши лікті на стіл і закривши мужнє обличчя руками, гірко плакав, не соромлячись свого болю.

Галина Михайлівна Сірко займалася музикою все своє життя. Вона працювала викладачем в музичній академії, давала приватні уроки, іноді писала музику для відомих артистів, а також, грала на численних музичних інструментах. Її відео гри на скрипці, яке вона виклала в соціальну мережу на прохання своєї десятирічної дочки зібрало таку величезну кількість переглядів, що Галина Михайлівна в один момент стала місцевою знаменитістю з армією талановитих послідовників, здатних оцінити прекрасне і вічне. Серед блогерш, що дивують своєю дурістю і вакуумною порожнечою в голові, які поїдають плаценту і народжують дітей в прямому ефірі в антисанітарних умовах, що несуть в свою багатомільйонну аудиторію інформацію щодо життя і здоров'я дітей без належної медичної та університетської освіти, транслюють паразитарний спосіб життя, демонструють життя, яка відрізняється від реальності та інших лідерок

думок, Галина Михайлівна несла в цифровий світ те, чого так не вистачає сучасній молоді, вічне мистецтво і красу справжньої музики.

Даша Калуцька була не просто підписницею Галини Михайлівни. Завдяки зв'язкам мами Олі і можливостям тата Діми, два рази на тиждень Даша приїжджала до Галини Михайлівни в приватному порядку, щоб займатися скрипкою і, відверто кажучи, за рік старанної роботи домоглася великих успіхів. Галина Михайлівна запропонувала Даші вступати до музичної академії і навіть взяла на репетицію великого концерту, де Даша була наймолодшою учасницею оркестру. Але горе, яке прийшло в будинок Галини Михайлівни, знищило все, все що було до цього судного, страшного дня. Десятирічна дочка Галини Михайлівни була збита на автомобілі на смерть. Дівчинку ховали в закритій труні, але Галині Михайлівні було вже все одно, після страшної новини, у неї стався серцевий напад, а після, тимчасове (лікарі обнадіювали чоловіка, як могли) божевілля.

Чоловік Галини Михайлівни ходив в поліцію, як на роботу, але ні машини, ні винного, так і не знайшли. А після того, як чоловік у розпачі хотів звернутися на телебачення з проханням знайти винного і покарати його, до нього додому прийшла поліція і чарівним чином знайшла прямо на порозі пакетик з наркотиками. Доблесні вартові народу пояснили, що йому зараз необхідно піклуватися про свою хвору дружину Галину Михайлівну і про сина, поки він живий і здоровий.

Даша Калуцька подякувала охоронцеві сім'ї Скотина за те, що він довів її до воріт особняка, легко пробігла по хрусткому, свіжому снігу, який ще не встиг розтанути від хімікатів, якими посипав доріжки садівник, відкрила двері своїм ключем і включила світло у вітальні.

Вперше за ці шість місяців вона радісно злетіла на другий поверх, взяла в руки скрипку і заграла. По її обличчю котилися сльози щастя і віри. Віри в те, що поки ти живий, для тебе немає нічого неможливого.

Її кращий друг дитинства Андрій, її єдиний друг, разом з яким вони провели все своє дитинство, і який старший за неї на шість років, розповів їй, що його батько збив на його автомобілі дитину, так вийшло. Таке трапляється. І змусив Андрія взяти всю провину на себе. Він привіз Андрія до своїх впливових і сильних світу цього, змусив повторити вигадану історію про Андрія, автомобіль і збиту дівчинку. Побоюючись, що рано чи пізно депутата Скотину хтось звинуватить у смертельному наїзді, він представив своєму тісному колу корупціонерів вбивцю, якого хоче врятувати від народного гніву і справедливого покарання.

Андрій, знаючи свого батька і ненавидячи його все своє життя за тиранію, жорстокість, нещадність і деспотизм, погодився, бо знав, батько може вбити кого завгодно. Адже саме він убив матір Андрія, свою першу дружину за те, що вона занадто багато знала і бачила, коли та спробувала натякнути, що буде його шантажувати минулим. Віктор обставив все, як передозування наркотиків, але маленький Андрій, на якого ніхто ніколи не звертав уваги, крім нянь на зарплаті, бачив як зв'язують маму його тато і його помічник, і як вколюють їй щось у вену зі шприца.

Андрій відшукав відео наїзду на дівчинку в даркнеті, яке невідомі виклали в мережу, намагаючись шантажувати депутата, де вказано час зйомки і переслав його Даші пару днів тому. Саме в цей момент наїзду він був у Даші в кімнаті і слухав, як вона грає на скрипці. Вони дружили багато років і Даша була єдиною людиною, єдиною живою істотою на землі, яку Андрій коли-небудь любив і єдиною людиною, з якою він ділився страхами і надіями.

Коли Даша зрозуміла, що отрута подіяла, вона встала з-за столу, підняла навушник, що випав з вуха депутата і спокійно поклала його собі в кишеню, завбачливо взявшись за ніжку навушника, а не за круглу основу. На підлітка, що снує туди-сюди, ніхто не звертав уваги, дорослі були зайняті підозрами і взаємними звинуваченнями, хто ж перший дістався і прикінчив улюбленого члена сім'ї, колегу і друга.

Ввести в навушник депутата отруту не склало великих труднощів. Адже у великому метушливому святковому будинку зі столу можна взяти що-завгодно, піти в туалет, ввести через голку шприца смертельну отруту, яку можна придбати в даркнеті всього за кілька сотень доларів через анонімний крипто валютний рахунок і отримати свою посилку в одному з поштових боксів за кодом смс, який прийде на електронну пошту, зрозуміло фейкову.

Даша включила одне зі своїх улюблених відео, де Галина Михайлівна грає на скрипці пронизливо і відчайдушно, електричним струмом проникаючи в душу і серце красою і нескінченністю Всесвіту, який був, є і буде мільярди років, і заграла разом з нею.

Кінець